

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 114.932 van 23 januari 2003
in de zaken A. 42.194/VII-15.879.
A. 42.204/VII-15.880.**

In zake : 1. Lucien DIERICK,
 2. de Belgische Beroepsvereniging der Geneesheren-Specialisten
 in Medische Biologie,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat W. GONTHIER,
 kantoor houdende te ANTWERPEN,
 Mechelsesteenweg 12

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Sociale Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Lucien DIERICK op 22 maart 1990 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het koninklijk besluit van 22 januari 1990 houdende regeling van de wijze waarop de forfaitaire honoraria voor klinische biologie per verpleegdag worden vastgesteld voor de verstrekkingen van klinische biologie verleend aan gehospitaliseerde rechthebbenden;

Gezien het verzoekschrift dat de BELGISCHE BEROEPSVERENIGING DER GENEESHEREN-SPECIALISTEN IN MEDISCHE BIOLOGIE op 23 maart 1990 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van hetzelfde besluit;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op de beschikking van 18 juni 1992 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 18 juni 1992 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van de dossiers gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikking van 7 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 december 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. KAMERS die loco Advocaat W. GONTHIER verschijnt voor de verzoekende partijen en van Adjunct-adviseur P. MYLEMANS, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-Afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Gegevens van de zaak

Overwegende dat de zaak zich situeert binnen de volgende juridische en feitelijke context :

1.1. In de artikelen 34octies en 34decies van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering was ten tijde van het uitvaardigen van het bestreden besluit het volgende bepaald :

"34octies. § 1. De verstrekkingen van klinische biologie, zoals deze door de Koning nader worden omschreven, worden voor de gehospitaliseerde rechthebbenden per ziekenhuis vergoed op basis van een forfaitair honorarium dat per verpleegdag wordt betaald.

De Koning kan evenwel bepalen dat de verstrekkingen waarop het forfait van toepassing is slechts voor een door Hem nader te bepalen gedeelte door het forfait worden vergoed.

Dit forfait wordt per ziekenhuis vastgesteld door het budget van financiële middelen toegekend aan het ziekenhuis voor de verstrekking van klinische biologie voor gehospitaliseerde rechthebbenden, te delen door een quotum van verpleegdagen.

§ 2. De Nationale Commissie geneesheren-ziekenfondsen stelt in een akkoord zoals bedoeld in artikel 34, de nadere regelen vast die gelden voor de berekening van het in § 1 bedoelde forfait. Zo bepaalt de Commissie ondermeer :

a) de periode waarvoor het budget geldt, indien het minder dan één jaar bedraagt;

b) de criteria en modaliteiten voor de berekening van het budget;

c) de parameters volgens welke het budget per ziekenhuis kan worden vastgesteld rekening houdend met het budget van financiële middelen voor het ganse Rijk voor verstrekkingen van klinische biologie voor gehospitaliseerde rechthebbenden, zoals bedoeld in artikel 34decies;

d) de regelen voor de vaststelling van het in § 1 bedoelde quotum.

§ 3. Wanneer de Nationale Commissie geneesheren-ziekenfondsen vóór een jaarlijks door de Minister te bepalen datum geen akkoord heeft kunnen sluiten of indien het afgesloten akkoord het niet toelaat binnen de perken van het budget van financiële middelen voor het ganse Rijk voor verstrekkingen van klinische biologie voor gehospitaliseerde patiënten, zoals bedoeld in artikel 34decies, te blijven, kan de Minister van Sociale Zaken zelf een voorstel formuleren dat hij dan voor advies toestuurt aan de representatieve beroepsorganisaties van geneesheren en aan de verzekeringsinstellingen.

Deze adviezen moeten bij de Minister toekomen binnen een termijn van vijftien vrije dagen.

Na afloop van deze termijn stelt de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, een regeling vast, nadat de Ministerraad van de in het vorige lid bedoelde adviezen kennis heeft genomen.

§ 4. Het in § 1 bedoeld forfait wordt door de verzekeringsinstellingen rechtstreeks uitbetaald aan de dienst die de centrale inning van de honoraria doet.

§ 5. Het toekennen van het in § 1 bedoeld forfait verhindert voor de verstrekkingen die door het forfait worden vergoed, elke bijzondere tussenkomst van de ziekteverzekering in de kosten van de afzonderlijke verstrekkingen voor de gehospitaliseerde rechthebbenden gedurende hun hospitalisatie evenals van de verstrekkingen verricht tijdens een door de Koning nader te bepalen periode voor en na hun hospitalisatie (behalve voor het gedeelte dat overeenkomstig § 1, tweede lid, niet door het forfait wordt vergoed).

Tenzij de verstrekkingen van klinische biologie voor gehospitaliseerde patiënten gedeeltelijk worden vergoed op basis van een forfaitair honorarium, dienen, voor de verstrekkingen vergoed door het forfait, geen getuigschriften zoals bedoeld in artikel 34quater te worden afgeleverd.

Alvorens de in het eerste lid bedoelde periode wordt bepaald wordt ter zake door de Minister van Sociale Voorzorg het advies ingewonnen van de Technische Geneeskundige Raad; deze beschikt over 45 dagen om zijn advies te verstrekken.

§ 6. Voor de verstrekkingen die door het in § 1 bedoelde forfait worden vergoed mogen geen bedragen ten laste van de rechthebbende worden gelegd.

34decies. De Koning legt bij in Ministerraad overlegd besluit en na advies van het Beheerscomité van de Dienst voor geneeskundige verzorging jaarlijks het globaal budget van de financiële middelen vast voor het ganse Rijk voor de verstrekkingen van klinische biologie zoals door hem omschreven, evenals de opsplitsing van dit budget naargelang voornoemde verstrekkingen worden verleend aan in een ziekenhuis opgenomen rechthebbenden of aan niet in een ziekenhuis opgenomen rechthebbenden".

1.2. Op grond van het bovenvermelde artikel 34octies, § 3, van de wet van 9 augustus 1963 wordt op 22 januari 1990 het bestreden koninklijk besluit genomen.

Aan de afdeling wetgeving van de Raad van State werd een spoedeisend advies binnen drie dagen gevraagd.

Het bestreden besluit en zijn bijlagen worden gepubliceerd in het Staatsblad van 30 januari 1990.

Het dispositief luidt als volgt :

"Artikel 1. § 1. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

- verstrekkingen van klinische biologie : alle verstrekkingen die in de loop van het jaar 1987 waren opgenomen in de artikelen 3, 18, § 2, e), en 24 van de bijlage bij het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering - met uitzondering van de verstrekkingen waarvoor de bekwaaming van geneesheer specialist voor pathologische anatomie vereist is - verleend aan in een ziekenhuis opgenomen rechthebbenden;

- uitgaven voor klinische biologie : het door de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering verschuldigde bedrag voor verstrekkingen van klinische biologie, verleend tussen 1 januari 1987 en 31 december 1987, en opgenomen in de bij Hoofdstuk XIV, afdeling 4, van het koninklijk besluit van 4 november 1963 tot uitvoering van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering bedoelde statistische tabellen voor het dienstjaar 1987 en het eerste en tweede kwartaal van het dienstjaar 1988;

- quotum van verpleegdagen : het aantal verpleegdagen waarvoor een verzekeringstegemoetkoming vanwege de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering verschuldigd is, gerealiseerd tussen 1 januari 1987 en 31 december 1987, en opgenomen in de vorengenoemde statistische tabellen voor het dienstjaar 1987 en het eerste en tweede kwartaal van het dienstjaar 1988, zoals gecorrigeerd bij toepassing van artikel 5.

§ 2. Voor de ziekenhuizen die sedert 1 januari 1987 een fusie hebben aangegaan, worden de uitgaven voor klinische biologie en het quotum van verpleegdagen berekend door samentelling van de uitgaven voor de klinische biologie en de quota van verpleegdagen van de verschillende gefusioneerde ziekenhuizen.

Voor de ziekenhuisdiensten waarvoor de uitgaven voor klinische biologie en het quotum van verpleegdagen niet kunnen worden vastgesteld bij gebrek aan gegevens, worden de uitgaven voor klinische biologie ambtshalve vastgesteld op het produkt van de voor het Rijk vastgestelde gemiddelde uitgaven voor klinische biologie per verpleegdag in de betrokken ziekenhuisdienst, en het quotum van verpleegdagen berekend op basis van de bezettingsgraad zoals deze voor de betrokken ziekenhuisdienst wordt vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 54, § 2, van het ministerieel besluit van 2 augustus 1986 houdende bepaling van de voorwaarden en regelen voor de vaststelling van de verpleegdagprijs, van het budget en de onderscheidene bestanddelen ervan, alsmede van de regelen voor de vergelijking van de kosten en voor de vaststel-

ling van het quotum van verpleegdagen voor de ziekenhuizen en ziekenhuisdiensten. Het quotum van verpleegdagen voor de diensten in psychiatrische ziekenhuizen wordt berekend op basis van een bezettingsgraad van 100 pct.

Voor toepassing van de bepalingen van het vorig lid worden de voor het Rijk vastgestelde gemiddelde uitgaven voor klinische biologie per verpleegdag voor iedere ziekenhuisdienst afzonderlijk berekend naargelang het universitaire ziekenhuizen, algemene niet universitaire ziekenhuizen, dan wel psychiatrische ziekenhuizen betreft.

Art. 2. Het forfaitair honorarium per verpleegdag is gelijk aan het resultaat van een breuk met als teller het budget van financiële middelen voor klinische biologie van het betrokken ziekenhuis, en als noemer het quotum van verpleegdagen van het betrokken ziekenhuis.

Het budget van financiële middelen voor klinische biologie wordt voor ieder ziekenhuis afzonderlijk berekend. Het is gelijk aan de som van de met toepassing van de correctiefactoren bedoeld in de artikelen 4 en 5 gecorrigeerde uitgaven voor klinische biologie van de verschillende ziekenhuisdiensten van het betrokken ziekenhuis, gecorrigeerd met de correctiefactor, bedoeld in artikel 6.

Art. 3 § 1. Voor de toepassing van de correctiefactor bedoeld in artikel 4 worden de uitgaven voor klinische biologie voor ieder algemeen ziekenhuis verdeeld over acht dienstengroepen overeenkomstig volgend schema :

-D1 : de uitgaven voor klinische biologie van de dienst voor diagnose en heelkundige behandeling, verhoogd met de helft van de uitgaven voor klinische biologie van de dienst voor intensieve verzorging;

-D2 : de uitgaven voor klinische biologie van de dienst voor diagnose en geneeskundige behandeling, verhoogd met de helft van de uitgaven voor klinische biologie van de dienst voor intensieve verzorging;

-D3 : de uitgaven voor klinische biologie van de dienst voor kindergeneeskunde;

-D4 : de uitgaven voor klinische biologie van de dienst voor geriatrie en revalidatie;

-D5 : de uitgaven voor klinische biologie van de dienst voor gewone hospitalisatie;

-D6 : de uitgaven voor klinische biologie van de kraamdienst in een algemeen ziekenhuis of kraamkliniek;

-D7 : de uitgaven voor klinische biologie van de dienst voor behandeling van zieken die lijden aan langdurige aandoeningen;

-D8 : de uitgaven voor klinische biologie van alle psychiatrische diensten in het algemeen ziekenhuis, de dienst voor tuberculosebehandeling in het kader van een algemeen ziekenhuis, de dienst voor vroeggeboren en zwakke pasgeboren kinderen, de dienst voor besmettelijke aandoeningen en de dienst voor specialiteiten;

§ 2. Voor de psychiatrische ziekenhuizen worden de uitgaven voor klinische biologie verdeeld per psychiatrische dienst;

Art. 4. De uitgaven voor klinische biologie worden per dienstengroep als volgt gecorrigeerd :

§ 1. Voor de dienstengroepen D1 en D2 wordt de correctiefactor berekend in functie van de afwijking tussen de uitgaven voor klinische biologie in de betrokken dienstengroep en de voor die dienstengroep vastgestelde norm.

§ 2. Voor de dienstengroep D1 is deze norm gelijk aan het bedrag aan klinische biologie bekomen uit de regressiewaarde, berekend overeenkomstig de bepalingen van bijlage I.

Indien de uitgaven voor klinische biologie zich situeren in de marge tussen 120 pct. en 90 pct. van de norm worden zij niet gecorrigeerd.

Indien de uitgaven voor klinische biologie hoger liggen dan 120 pct. van de norm worden zij verminderd met 75 pct. van het verschil tussen de uitgaven voor klinische biologie en 120 pct. van de norm.

Indien de uitgaven voor klinische biologie lager liggen dan 90 pct. van de norm, worden zij als volgt gecorrigeerd :

a) indien het ziekenhuis een laboratorium uitbaat, hetzij in eigen exploitatie; hetzij in gemeenschappelijke exploitatie met andere ziekenhuizen, worden de uitgaven voor klinische biologie vermeerderd met 30 pct. van het verschil tussen 90 pct. van de norm en deze uitgaven;

b) indien het vorenbedoelde ziekenhuislaboratorium 24 uur per dag operationeel is, worden de uitgaven voor klinische biologie vermeerderd met 40 pct. van het verschil tussen 90 pct. van de norm en deze uitgaven;

c) indien het in a) bedoelde ziekenhuislaboratorium erkend is voor alle verstrekkingen van de klinische biologie, 24 uur per dag de continuïteit verzekert in samenwerking met de eenheden voor intensieve verzorging en de wachtdienst van het ziekenhuis, en beschikt over een basispersoneelsformatie die ten minste uit twee equivalent voltijdse biologen bestaat, worden de uitgaven voor klinische biologie vermeerderd met 50 pct. van het verschil tussen 90 pct. van de norm en deze uitgaven.

§ 3. Voor de dienstengroep D2 is deze norm gelijk aan het gemiddelde van het bedrag aan klinische biologie bekomen uit de regressiewaarde, berekend overeenkomstig de bepalingen van bijlage I, en het bedrag aan klinische biologie bekomen uit de mediaanwaarde van de referentiegroep waartoe het betrokken ziekenhuis behoort, berekend overeenkomstig de bepalingen van bijlage II.

Indien de uitgaven voor klinische biologie zich situeren in de marge tussen 125 pct. en 85 pct. van de norm, worden zij niet gecorrigeerd.

Indien de uitgaven voor klinische biologie hoger liggen dan 125 pct. van de norm worden zij verminderd met 75 pct. van het verschil tussen de uitgaven voor klinische biologie en 125 pct. van de norm.

Indien de uitgaven voor klinische biologie lager liggen dan 85 pct. van de norm, worden zij als volgt gecorrigeerd :

a) indien het ziekenhuis een laboratorium uitbaat, hetzij in eigen exploitatie, hetzij in gemeenschappelijke exploitatie met andere ziekenhuizen, worden de uitgaven voor klinische biologie vermeerderd met 30 pct. van het verschil tussen 85 pct. van de norm en deze uitgaven;

b) indien het vorenbedoelde ziekenhuislaboratorium 24 uur per dag operationeel is, worden de uitgaven voor klinische biologie vermeerderd met 40 pct. van het verschil tussen 85 pct. van de norm en deze uitgaven;

c) indien het in a) bedoelde ziekenhuislaboratorium erkend is voor alle verstrekkingen van de klinische biologie, 24 uur per dag de continuïteit verzekert in samenwerking met de eenheden voor intensieve verzorging en de wachtdienst van het ziekenhuis, en beschikt over een basispersoneelsformatie die ten minste uit twee equivalent voltijdse biologen bestaat, worden de uitgaven voor klinische biologie vermeerderd met 50 pct. van het verschil tussen 85 pct. van de norm en deze uitgaven.

§ 4. Voor de dienstengroepen D3, D4 en D5 wordt dezelfde relatieve correctie toegepast als deze bekomen voor de dienstengroep D 2.

§ 5. Voor de dienstengroep D6 worden de uitgaven voor klinische biologie in aanmerking genomen zoals die bekomen werden na toepassing van artikel 4, § 4, van het koninklijk besluit van 30 januari 1989 houdende regeling van de wijze waarop de forfaitaire honoraria voor klinische biologie per verpleegdag worden vastgesteld voor de verstrekkingen van klinische biologie verleend aan gehospitaliseerde rechthebbenden.

§ 6. Voor de dienstengroep D7 en iedere afzonderlijke dienst zoals bedoeld in artikel 3, § 2, worden de uitgaven voor klinische biologie herleid tot het

product van het nationaal daggemiddelde van 1987 en het quotum van verpleegdagen.

§ 7. Voor de dienstengroep D8 worden de uitgaven voor klinische biologie niet gecorrigeerd volgens dit artikel.

Art. 5. Indien één of meer ziekenhuisdiensten van het betrokken ziekenhuis sinds 1 januari 1987 het voorwerp uitmaakten van een sluiting of een aanpassing van de bedcapaciteit, worden de uitgaven voor klinische biologie, na toepassing van de correctie bedoeld in artikel 4 en het quotum van verpleegdagen van de betrokken ziekenhuisdienst(en) vermenigvuldigd met het resultaat van een breuk, met als teller het aantal bedden in exploitatie in de betrokken dienst(en) op 1 oktober 1989, en als noemer het gemiddeld aantal bedden in exploitatie in de betrokken dienst(en) tijdens het dienstjaar 1987.

Art. 6. De som van de met toepassing van de correctiefactoren bedoeld in de artikelen 4 en 5 gecorrigeerde uitgaven voor klinische biologie van de afzonderlijke ziekenhuisdiensten, dient voor elk ziekenhuis te worden vermenigvuldigd met het resultaat van een breuk, met als teller drievierde van het verschil van het met toepassing van de bepalingen van artikel 34decies van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering vastgestelde budget van financiële middelen voor verstrekkingen van klinische biologie verleend aan in een ziekenhuis opgenomen rechthebbenden en de voor het dienstjaar 1990 geraamde uitgavenbegroting voor de verstrekkingen 591091 - 591102, 591113 - 591124, 591135 - 591146 en 591183 van de bijlage bij het vorenbedoelde koninklijk besluit van 14 september 1984, en als noemer de som van de uitgaven voor klinische biologie van alle ziekenhuizen samen na toepassing van de correctiefactoren bedoeld in de artikelen 4 en 5, verhoogd met het saldo van de verminderingen en de vermeerderingen zoals die het resultaat zijn van de toepassing van artikel 4, §§ 2, 3 en 4. Deze verhoging wordt evenwel beperkt tot 2 pct. van de som van de uitgaven voor klinische biologie van alle ziekenhuizen samen na toepassing van de correctiefactoren bedoeld in de artikelen 4 en 5.

Art. 7. De Dienst voor geneeskundige verzorging van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering is ermee belast het forfaitair honorarium per verpleegdag voor ieder afzonderlijk ziekenhuis vast te stellen. Hij stelt het betrokken ziekenhuis en de verzekeringsinstellingen in kennis van de beslissing terzake. Vanaf deze datum hebben de ziekenhuizen, op straffe van onontvankelijkheid, 45 dagen de tijd om eventueel hun bemerkingen terzake te formuleren bij hogergenoemde Dienst.

Art. 8. Dit besluit treedt in werking op 1 februari 1990 en blijft van toepassing tot 31 december 1990.

Art. 9. Onze Minister van Sociale Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit".

- 1.3. Bij arrest nr. 37.730, van 24 september 1991, heeft de Raad van State het bestreden koninklijk besluit gedeeltelijk nietig verklaard, meer bepaald § 2, vierde lid, littera a, b en c; § 3, vierde lid, littera a, b en c; en § 4 van artikel 4;

2. Ontvankelijkheid van de vordering

- 2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij, voor het eerst ter terechtzitting, aanvoert dat de verzoekende partijen geen belang meer hebben bij de vernietiging van het bestreden koninklijk besluit, vermits dit besluit werd opgeheven door het koninklijk besluit van 19 april 1993 houdende regeling van de wijze waarop

de forfaitaire honoraria voor klinische biologie per verpleegdag worden vastgesteld voor de verstrekkingen inzake klinische biologie verleend aan in een ziekenhuis opgenomen rechthebbenden;

2.1.2. Overwegende dat het door de verwerende partij ingeroepen koninklijk besluit van 19 april 1993 in zijn artikel 8 inderdaad het bestreden besluit opheft vanaf 1 april 1993; dat deze opheffing geen andere terugwerkende kracht heeft ; dat het bestreden besluit uitwerking had van 1 februari 1990 tot 31 december 1990 ; dat bij koninklijk besluit van 22 januari 1991 de gelding van dat besluit, met enkele wijzigingen, werd verlengd tot 31 december 1991, en bij koninklijk besluit van 8 januari 1992 de uitwerking van het bestreden besluit voor onbepaalde tijd werd verlengd ; dat -onder voorbehoud van hetgeen onder punt 2.2.1 hieronder wordt gesteld- het bestreden, reglementair, koninklijk besluit dus tot 31 maart 1993 gevolgen heeft gehad op het vlak van de vaststelling van bepaalde forfaitaire honoraria voor verstrekkingen van klinische biologie verleend aan gehospitaliseerde rechthebbenden; dat de verzoekende partijen, respectievelijk geneesheer-klinisch bioloog verbonden aan een o.c.m.w.-ziekenhuis, en de beroepsvereniging van geneesheren-specialisten in de medische biologie derhalve nog belang hebben bij de gevorderde vernietiging; dat de exceptie bijgevolg wordt verworpen;

2.2. Overwegende dat ambtshalve dient te worden vastgesteld dat de vorderingen geen voorwerp meer hebben ten aanzien van artikel 4, § 2, vierde lid, littera a, b, en c , artikel 4, § 3, vierde lid, littera a, b, en c , en artikel 4, § 4, van het bestreden besluit, vermits die bepalingen werden vernietigd door het onder punt 1.4 vermelde arrest nr. 37.730, van 24 september 1991, van de Raad van State;

3. Ten gronde

3.1.1.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in hun eerste middel de schending aanvoeren van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies; dat zij stellen dat overeenkomstig artikel 15 van het koninklijk besluit nr. 78 de honoraria voor geneeskundige verstrekkingen toekomen aan de beoefenaars bedoeld in de artikelen 2, 3 en 4 van dat besluit, dat de ziekenhuizen niet tot die beoefenaars behoren, en dat "dienvolgens" door de toekenning, door het bestreden besluit, aan de ziekenhuizen van het recht om opmerkingen te formuleren omtrent het toegekend forfaitair honorarium per

verpleegdag, "de bepalingen van het koninklijk besluit nr. 78" zijn geschonden; dat zij voorts aanvoeren dat "minstens -en in subsidiaire orde-" dergelijke toekenning een inbreuk uitmaakt op de "beginselen van de redelijkheid en van het behoorlijk bestuur";

3.1.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memories van antwoord repliceert dat de forfaitaire honoraria inderdaad "in essentie toekomen aan de biologen-geneesheren werkzaam in de betrokken laboratoria", doch dat die honoraria centraal worden geïnd door de verplegingsinrichting, waarna ze door het ziekenhuis worden betaald aan de betrokken geneesheren of laboratoria; dat zij meent dat het derhalve logisch is dat aan het ziekenhuis het recht wordt toegekend om opmerkingen te formuleren omtrent het toegekende forfait, temeer sommige elementen die toelaten het forfait te berekenen enkel gekend zijn door de beheerders of de medische raad van het ziekenhuis;

3.1.1.3. Overwegende dat de verzoekende partijen in hun memories van wederantwoord argumenteren dat uit het "eigendomsrecht op deze honoraria" waarover de biologen beschikken, ook het exclusief recht voortvloeit opmerkingen dienaangaande te formuleren, en dat dit recht niet toekomt aan "derden", zoals de ziekenhuizen ; dat zij nog doen gelden dat het een "blinde en onjuiste bewering" is dat sommige elementen die toelaten het forfait te berekenen enkel gekend zijn aan het ziekenhuis, en dat, indien dit toch het geval zou zijn, het aan de verwerende partij toekomt de nodige maatregelen te treffen opdat deze elementen ter kennis zouden (kunnen) gebracht worden van de rechthebbenden op de honoraria;

3.1.1.4. Overwegende dat de verzoekende partijen in hun laatste memorie geen nieuwe argumenten ontwikkelen; dat zij zich ter terechtzitting gedragen naar de wijsheid van de Raad van State;

3.1.2.1. Overwegende dat de artikelen 15 en 18 van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 respectievelijk bepalen :

"Art. 15. Onverminderd de bepalingen van artikel 18, § 2, hebben de beoefenaars bedoeld bij de artikelen 2, 3 en 4, mits eerbiediging van de regelen van de plichtenleer, recht op honoraria of forfaitaire bezoldigingen voor de door hen geleverde prestaties.

Onverminderd de toepassing van bedragen welke eventueel zijn vastgesteld door of krachtens de wet of voorzien bij statuten of overeenkomsten waartoe de beoefenaars zijn toegetreden, bepalen deze vrij het bedrag van hun honoraria,

onder voorbehoud van de bevoegdheid, in geval van betwisting, van de Orde waaronder zij ressorteren of van de rechtbanken.

Indien algemene criteria terzake zijn vastgesteld door de bevoegde nationale paritaire commissie, voorzien bij het koninklijk besluit n° 47 van 24 oktober 1967, tot instelling van een nationale paritaire commissie geneesheren-ziekenhuizen en tot vaststelling van het statuut van de nationale paritaire commissies voor andere beoefenaars van de geneeskunst of voor andere categorieën van inrichtingen, alsmede van de gewestelijke paritaire commissies, en algemeen bindend verklaard door de Koning, op grond van artikel 8 van dat besluit, moeten hogergenoemde statuten en overeenkomsten daarmee conform zijn.

Art. 18. § 1. Is verboden onder beoefenaars van een zelfde tak van de geneeskunst, elke verdeling van honoraria onder gelijk welke vorm, behalve zo deze verdeling geschiedt in het raam van de organisatie van de groepsgeneeskunde (...).

§ 2. Onverminderd de bepalingen van artikelen 15 en 17, is verboden elke overeenkomst van welke aard ook gesloten hetzij tussen de beoefenaars, bedoeld bij de artikelen 2, 3 en 4, hetzij tussen deze beoefenaars en derden, inzonderheid producenten van de farmaceutische produkten of leveranciers van geneeskundige of protheseapparaten, wanneer deze overeenkomst betrekking heeft op hun beroep en ertoe strekt aan de een of de ander rechtstreeks of onrechtstreeks winst of voordeel te verschaffen";

3.1.2.2. Overwegende dat het bestreden besluit het recht op honoraria of forfaitaire bezoldigingen in hoofde van de geneesheren-klinisch biologen geenszins aantast; dat noch artikel 15, noch artikel 18 van het koninklijk besluit nr. 78 bepalen welke procedure dient te worden gevolgd bij het vaststellen van de forfaitaire honoraria voor verstrekkingen van klinische biologie verleend aan in een ziekenhuis opgenomen rechthebbenden; dat ze dan ook geen regel inhouden die zou opleggen dat bij het vaststellen van die honoraria het advies van de geneesheren-klinische biologen moet worden ingewonnen, of dat het in dat verband verboden zou zijn dienaangaande het advies van de betrokken ziekenhuizen in te winnen; dat de verzoekende partijen niet aantonen dat het kennelijk onredelijk zou zijn of kennelijk in strijd met de "beginselen van het openbaar bestuur" dat voor het vaststellen van de forfaits per ziekenhuis aan de betrokken ziekenhuizen de kans wordt geboden opmerkingen te formuleren aangaande die vaststelling en dat niet uitdrukkelijk wordt opgelegd dat alle betrokken klinische biologen in de gelegenheid worden gesteld hun bemerkingen mede te delen; dat het middel ongegrond is;

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in hun tweede middel de schending inroepen van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel, "minstens van het beginsel van gelijkberechtiging en goed beheer"; dat zij in dit verband artikel 4 van het bestreden koninklijk besluit beogen waar dit bepaalde correcties toelaat voor de

uitgaven voor klinische biologie, doch deze correcties beperkt tot de laboratoria uitgebaat door een ziekenhuis;

3.2.2. Overwegende dat de ten deze in het geding zijnde bepalingen reeds werden vernietigd met 's Raads arrest nr. 37.730, van 24 september 1991; dat het middel derhalve gericht is tegen bepalingen die in rechte geacht moeten worden nooit te hebben bestaan; dat het bijgevolg wordt verworpen;

3.3.1.1. Overwegende dat in het derde middel de schending wordt aangevoerd van "het beginsel van goed beheer", doordat, bij gebrek aan gegevens, de toegekende forfaitaire honoraria per ligdag niet controleerbaar zouden zijn;

3.3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memories van antwoord o.m. repliceert dat aan de verplegingsinrichting, samen met het bedrag van het haar toegekende forfaitair honorarium per verpleegdag, in een begeleidend schrijven de nodige uitleg wordt verstrekt omtrent de toegepaste berekeningsmethode, en dat het die inrichting steeds vrij staat bij de bevoegde diensten van het RIZIV nadere inlichtingen in te winnen;

3.3.1.3. Overwegende dat de verzoekende partijen in hun memories van wederantwoord nog verwijzen naar brieven van het RIZIV en de verwerende partij, waarin wordt toegegeven dat het niet mogelijk is de toegewezen forfaits volledig te controleren, dit wegens gebrek aan personeel, en omwille van de vertrouwelijkheid van sommige gegevens; dat zij in hun laatste memorie beklemtonen dat "elke controle uitgesloten (is), wat in strijd is met de basisverplichtingen van de overheid wanneer deze een regeling invoert dergelijke controle-mogelijkheid te voorzien"; dat zij zich ter terechtzitting gedragen naar de wijsheid van de Raad van State;

3.3.2. Overwegende dat de verzoekende partijen niet concreet aannemelijk maken dat de verplegingsinrichtingen over geen enkele mogelijkheid beschikken om de toegekende forfaits, weze het grosso modo, te controleren; dat het feit dat misschien niet alle gegevens gemakkelijk consulteerbaar zijn of zelfs niet controleerbaar zijn, gelet op o.m. de ingewikkeldheid van de feitelijke toestand, de complexiteit van de regelgeving en de vertrouwelijkheid van bepaalde gegevens, op zich niet volstaat om te besluiten dat de bestreden akte moet worden nietig verklaard wegens schending van "het beginsel van goed beheer" of het zorgvuldigheidsbeginsel; dat aangaande de sanctionering van de miskennis van dergelijke algemene

beginselen de Raad van State immers slechts over een marginale toetsingsmacht beschikt; dat niet is aangetoond dat de regeling opgenomen in het bestreden besluit kennelijk getuigt van onzorgvuldig bestuur; dat het middel ongegrond is;

4. De kosten

Overwegende dat de reden die tot de verwerping van het tweede middel heeft geleid, ertoe noopt de kosten ten laste van de verwerende partij te leggen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de beroepen, bepaald op 198,32 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig januari tweeduizend en drie, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

M.-R. BRACKE.